

— Тъй, ти като рак — все наопаки.

Мжлчание.

Х. Г е н а . Аз немога те наддума, ами иди и сними от раклата вжзкресенските свещи да ги запалим, а аз ще запаля восщениците по прозорците.

VIII.

Калина се качи по стълбата, майка ѝ почва да пали малки восчени свещи по прозорци. Здрача се; трепкат восщениците между зеленината и придават на вечерята праздничен глед: наоколо из махлата пламват и на други порти и прозорци восщеници. Настава тишина, като че всичко се е смжлчало да види по-добре, че настъпва свещенна вечер.

Калина е застанала на тарпузана, гледа наоколо си унесена.

Гласовете от улицата: — Добър вечер, Калино!
Калина. (Сепвата, надвесва се през тарпузана) Добър вечер!
Сжщите гласове. Искаш ли гости. . . . гости!
Калина. Влезте де — влезте!

IX.

Влизат пет девойки, празднично облечени — Калинина пора.

Малина. Ой ма Калино, такваз зеленина нигде нема.

В ж р б а . Ако Косйо, Калина забрави!

Койка. То се знай!

Здравка. Доброто при доброто отива.

Х. Г е н а . И доброто го добро не среща, девойко, понекога.

Ирина. (Разбрала че може да дочуе Калина). Я ма не сме дошли да се наддумваме Калино, ние сме дошли пржстен да си препеем, че ви са двори широки и чешма в двора имате.

Калина. (Която е слезла, запалва вжзкресенските свещи и ги подава на майка си). Кжде да ви поканя на чердака или пред трема?

Калина. Тук на трема е по-добре, че можем и да потропнем, а горе джските ще хлопат.

Здравка. Нали е хубава водата на чешмата ви да ида да се напия.

Калина. Недей. От една неделя тече песжк в нея; почакай да ти донеса. (Отива да донесе вода).

Всички наседат на изнесени вжзглавници в трема, пред вратата от гдето се вижда лумнал огън в широка камина. Калина изниса зелена стомна и дава на Здравка.